

er etableret i andre medlemsstater, for at indgå entreprisaftaler med polske virksomheder om arbejde, der skal udføres i Tyskland — udvidelse af de restriktioner, der på datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten var gældende for adgangen til det nationale arbejdsmarked for polske arbejdstagere med en tidsbegrænset kontrakt (»Werkvertragsarbeitnehmer«)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 49 EF, idet den i sin forvaltningspraksis fortolker ordene »virksomheder fra den anden side«, som er anvendt i artikel 1, stk. 1, i overenskomsten mellem regeringerne for Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Polen af 31. januar 1990 vedrørende udstationering af arbejdstagere fra polske virksomheder med henblik på udførelse af entreprisaftaler, som ændret den 1. marts og den 30. april 1993, som »tyske virksomheder«.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Europa-Kommissionen og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.
- 4) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. januar 2010 — Seda Küçükdeveci mod Swedex GmbH & Co. KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-555/07) (¹)

(Princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — national lovgivning om afskedigelse, hvorefter der ikke med henblik på beregning af afskedigelsesfristen tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden det fyldte 25. år — foranstaltningens berettigelse — nationale bestemmelser, der er i strid med direktivet — den nationale rets rolle)

(2010/C 63/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Seda Küçükdeveci

Sagsøgt: Swedex GmbH & Co. KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — fortolkning af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder og af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — national lovgivning hvorefter opsigelsesvarslet forlænges med arbejdstagerens stigende anciennitet, dog således at der ikke tages hensyn til beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt inden den fyldte 25. år

Konklusion

- 1) EU-retten, og navnlig princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, som konkretiseret ved Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som de i hovedsagen omhandlede, hvorefter beskæftigelsesperioder, som arbejdstageren har tilbagelagt før det fyldte 25. år, ikke tages i betragtning ved beregningen af afskedigelsesfristen.
- 2) Det påhviler en national ret, der skal afgøre en tvist mellem private, at sikre sig, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, som konkretiseret ved direktiv 2000/78, overholdes, idet den om fornødent skal undlade at anvende enhver modstridende national bestemmelse, uanset om den udøver den beføjelse, som den har i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 267, stk. 2, TEUF, til at forelægge Den Europæiske Unions Domstol præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af dette princip.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. januar 2010 — Transportes Urbanos y Servicios Generales SAL mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-118/08) (¹)

(Medlemsstaternes procesautonomi — ækvivalensprincippet — erstatningssøgsmål mod staten — tilsidesættelse af EU-retten — tilsidesættelse af forfatningen)

(2010/C 63/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo